

ביקורת שינוי מין

קובי ניב, פמיניסט, חדשות, השתלח השבוע (יום ב' 17.7) בהעולם הזה ועורכי בקטע הבא:

פמיניסט / קובי ניב
נשות "העולם הזה"
זכותו של כל עיתון, בייחוד של עיתון לוחם חירות וזכויות אדם כמו "העולם הזה", לבחור כל דבר לעמודו הראשון. אבל סיפורי רכילות מינית נבזית מביא לנו העיתון הנאור הזה, רק כשהם על נשים

"חדשות" 17.7.89

יש המשך לקטע הזה, אבל העיקרון ברור. עד כאן תמצית הסיפור. חמישה ימים לפני שנרפס הקטע של ניב בחדשות, יצא לאור גיליון 2706 של העולם הזה, וכך נראה השער שלו:

שער "העולם הזה" 17.7.89

זה לא אומר שאני גא בשער הזה. זה לא מעיד שהיתה להעולם הזה סיבה מיקצועית ראוייה, שהייתה אותו לפתוח את הריץ-רץ של אפרים קישון רווקא בעמוד הראשון. ההיפך הוא הנכון. אבל השער הזה, לברו, בלי שום תוספות, שומט את הקרקע מתחת למיגדל-הקלפים הפמיניסטי שבנה קובי ניב. והיו לו חמישה ימים תמימים, כדי להתאים את הקטע שלו לעובדות. כיוון שניב לא טרח בזה, אפשר להסיק אחת משלוש המסקנות הבאות: (א) או שמלמים לו לפי מילים. (ב) או שהוא סבור שקישון עבר ניתוח לשינוי-מין. (ג) או שאחרי כליכך הרבה שנות פמיניזם, הוא רואה רק רגדגנים.

לבושת יהודים
מכונת-התעודת
להפגין מול
המוזיאון הקתולי
עורקים באושוויץ
- הלבנת החרשה
בידי פולנים
7 יהודים אמריקנים,
עוסקי מילתות, נשכרו
סוד לראשיהם, הובו
על ידי פולנים פולנים,
בעת שמקישו להסגין
גבר המיזוג הקתולי,
שזוקם בשנת 1984
באתר, ששימש בעבר
מחנה מרות באושוויץ.
זהו זה אחד המחנות
המבוערים ביותר של
אלימות אנטי-יהודית
בפולין, זה שנים רבות.
המסלחת הקונסול
רית הישראלית בורשה
ביקשה, כי הממשלה
הפולנית תקים ועדת
הקדה וסמית לבריקת
הנושא. עירייה-סיפ
רו, כי קבוצה של יהודים
אמריקנים, בראשותו של
הרב אברהם וייס, מאמ
בזו העברי בריבדילי,
גיו-הק, הגיעה להפגין
מול המיזוג באושוויץ,
העבר שפיצים.
(סיף בעמוד 13)
הרב אברהם וייס
טניו יוזק נגד על
ידי פולנים מולנים
באושוויץ. (תצלום:
א.י. מין)

**"ידיעות
אחרונות",
הראשון:
מלח על
הפצעים**

ושוב את היקף האירוע ואת המשמעות העומדת מאחוריו, לפני שהוא מחליט להרפס כותרת כליכך מרחיקת-לכת.

שני הנתונים הבסיסיים האלה לא היו בידו עורך העמוד הראשון של ידיעות אחרונות. אבל נתון אחר היה בידיו, בלי ספק. הוא ידע שהכותרת "מכים יהודים באושי וויץ" היא כותרת מוכרת. הוא ידע שתצלום-צבע של יהודי נגרר בידו קלגסים יסייע לעיתון שלו להיחטף מה-דוכנים. והוא ידע שרוב קוראי ידיעות אחרונות יגיבו ברטט על המניפולציה הכרוכה בהדפיסתה של הכותרת הזאת. עורך העמוד הראשון של ידיעות אחרונות העמיד ביום א', השבוע, את השואה למכירה. וזה גרוע מכל כותרת צהובה.

מי קילל ראשון? מי צעק יותר?

מאחורי הטכסט של ידיעות אחרונות ניצבים הרבה מאוד סימני-שאלה ומעט מאוד תשובות. אף-על-פי-כן, עם מעט סיוע מהיררה-יהלבה, יכולות העוברות הקלושות לתמוך בקושי בכותרת היריעה. אבל הכותרת, כאמור, עוסקת בשואה. וכדי להעלות כותרת כזאת אל מיסגרת הצבע הכוללת ביותר בידיעות אחרונות, צריך קצת יותר ממיקבץ קלוש של חלקי-עוברות והשערות. כדי להצדיק את פירסומה של הכותרת, צריך העורך לעמוד כברור מאחורי שני נתונים בלתי ניתנים לעירעור: שהיהודים הוכו רק מפני שהם יהודים, ושלא היה מצידם שום ביטוי של התגרות מוקדמת ומכוונת. וגם במיקרה כזה, חובה עליו לשקול שוב

אתיקה

אתנו לעניין

שער
"לעניין":
ברטר
עם
בן-שושן?

טר קטן. סגרנו איתם על שער חניס וקיבלנו את הציצים של בן-שושן. מהשבוע הבא אולי תצא מזה גם מודעה פה ושם. אל תעשו עניין. לא נורא שזה לא מוסרי. לא נורא שזה לא מיקצועי. אבל חבל שזה כליכך גלוי, כליכך בולט, כליכך לא חכם. אפשר לעשות את זה גם אחרת. הנה, עובי דה: חדשות (יום ו' 13.7) פירסם בדיוק את אותה התמונה, מבלי לשלם שום תמורה גלויה. יכול להיות שמישהו עבר על לעניין?

לעניין. ימינון תלי-אביב וגושדון, הקדיש ביום ו' האחרון את עמוד השער שלו לסירטם החדש של רובי גל ואילנה שושן. לכאורה אין בזה שום רע. לעניין אינו אסופת הכרומו הראשונה במדינה, הפוסקת את עמודיה לפני שקפיות יחסייה-צבור של חברות מפיציה-סרטים. קדמו לו רבים אחרים, טובים ופחות טובים. ההבדל בין לעניין לבין מוספי הבידור של מעריב או ידיעות, הנוקטים בשיטות דומות, מתבטא בעובדה שלעניין הוא יצאנית פחות חכמה. חסרה בו מידת התייחסות האלמנטרית, הררושה כדי להסוות את אתנף-התמורה. עוברת: בעמוד 8 של לעניין, באותו הגליון, מתפרסמת תמונת-עירום של אילנה שושן, כוכבת הליטוניה-הבורקאס החדש. את יבנות המחאה בעניין הכותרת שקשר לעניין לשדות מארייה-עין של שושן ("שני שושנים"), אני מותר ליקובי ניב מחדשות, כי הוא מתפרנס מזה. מה שמטריד אותי יותר הוא המסר שמשגר לעניין לקוראיו: תראו, חב' רה, אומרת המערכת, עשינו בשבילכם נאר-